

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/383/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112211679
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112211679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov JUDr. Stanislavy Markovej a JUDr. Ľubice Bajzovej, v právnej veci navrhovateľa J. P. K., s.r.o. so sídlom J., E. č. XX, IČO 45 535 108, právne zastúpeného D.-E., s.r.o. so sídlom J., E. č. XX, IČO 36 862 711 proti odporcovi P. J., štátnemu občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom P. C., O. C. č. XX, o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. apríla 2013, č. k. 27C/201/2012-22, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. apríla 2013, č. k. 27C/201/2012-22, bolo rozhodnuté nasledovne:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Určuje, že zmluvná podmienka v Dodatku k Zmluve o pripojení Fix uzavretom medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 23.12.2006 uvedená v bode 3 v znení:

" V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c) alebo v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty" je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná.

III. Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 04.05.2012 proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 248,95 € s 9,50 % ročným úrokom z omeškania od 28.03.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedol, že spoločnosť D. P., a.s. so sídlom T. XX, J., IČO 35 763 469, ako postupca uzavrela s navrhovateľom ako postupníkom dňa 16.12.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplätný prevod pohľadávok voči odporcovi.

Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve /dodatku o pripojení /. V uvedenom prípade je teda odporca sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta / koncové zariadenie / vypojené z prevádzky. Odporca by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu navrhovateľa zabezpečiť mu mobilný telefón / koncové zariadenie za zľavnenú cenu /. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č. 7902115277 splatnú 27.03.2009 v sume 248,95 €. Nezaplatením faktúry v lehote splatnosti riadne a včas sa odporca v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. dostal do omeškania a navrhovateľ má nárok na zaplataenie úroku z omeškania z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplataenia. Podaním, doručeným súdu dňa 12.09.2012, navrhovateľ uviedol, že zmluvná pokuta bola odporcovi vyúčtovaná pre porušenie povinností, vyplývajúcej z bodu 1 písm. d/ Dodatku (včas a riadne realizovať zmluvné dobíjanie).

Z predložených dôkazov okresný súd zistil, že podľa zmluvy o pripojení zo dňa 23.12.2006 sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytovať odporcovi telekomunikačné služby a odporca sa zaviazal za ne riadne platiť. Z dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom toho istého dňa 23.12.2006 vyplýva, že odporca si u právneho predchodcu navrhovateľa objednal službu pod názvom Fix 300, v dôsledku čoho mu právny predchodca navrhovateľa odpredal MT typu Nokia 6070 za kúpnu cenu 16,26 €/ 490,- Sk za podmienky doby viazanosti na 24 mesiacov so zmluvnou pokutou 248,95 €/ 7 500,- Sk. Dodatok k zmluve o pripojení v čl. 3 obsahoval ustanovenie týkajúce sa zmluvnej pokuty, podľa ktorého v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu ako Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c) alebo v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. Zaplataením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinností, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.

Okresný súd ďalej zistil, že z vyššie uvedeného právneho vzťahu vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi faktúrou č. 7902115277, splatnou 27.03.2009, zmluvnú pokutu vo výške 248,95 €. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011, postúpil právny predchodca navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi navrhovateľovi. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom - 23.12.2006, z ktorého navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na zaplataenie žalovanej sumy, okresný súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov, účinných k tomuto dátumu.

Okresný súd poukázal na znenie § 43 ods. 1, § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 2 ods. 1, § 23a ods. 1, 2 z. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 53 ods. 1, ods. 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, článku 6 bod 1 Smernica Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a § 153 ods. 3, ods. 4 O.s.p. V danej veci je predmetom konania nárok navrhovateľa na zaplataenie faktúry, ktorou právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi zmluvnú pokutu na základe uzavretého dodatku k zmluve o pripojení.

Po právnej stránke okresný súd dospel k záveru, že zmluva o pripojení v spojení s dodatkom zo dňa 23.12.2006, je zmluvou uzavretou podľa § 43 z.č. 610/2003 Z.z. a súčasne má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 23a z.č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa v predmetnom právnom vzťahu vystupoval

ako predávajúci (viď výpis obchodného registra) a odporca ako spotrebiteľ, ktorý pri uzavieraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti. Východiskom ochrany spotrebiteľa je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku konfrontácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práv a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne, so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti.

Podľa názoru okresného súdu predmetný dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 23.12.2006, z ktorého navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy, má charakter formuláru, ktorého znenie odporca nemohol ovplyvniť, nakoľko bol pripravený už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Z úradnej činnosti okresného súdu je známe, že právny predchodca navrhovateľa ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom obdobných štandardných formulárových zmlúv, pričom je obvyklé, že spotrebiteľ obsah takejto zmluvy, teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom nemôže ovplyvniť. Takúto zmluvu mohol len uzavrieť ako celok a tak akceptovať navrhovateľom pevne určenú zmluvnú pokutu alebo zmluvu vôbec neuzatvoriť. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právny predchodca navrhovateľa zmluvnú pokutu s odporcom individuálne nevyjednal, táto je obdobná vo veľkom počte formulárových zmlúv, pričom právny predchodca navrhovateľa v jednotlivých zmluvách menil len výšku zmluvnej pokuty.

Uvedené okresný súd konštatoval s ohľadom na to, že zmluvné dojednanie, obsiahnuté v dodatku k zmluve o pripojení, týkajúce sa zmluvnej pokuty, považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - odporcu. Okresný súd pritom nespochybnil možnosť aplikácie i význam zmluvnej pokuty v spotrebiteľských vzťahoch, musí však ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok s ohľadom na povahu, obsah a osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov a so zreteľom na sankcionovanie neplnenia si povinností na strane oboch účastníkov zmluvného vzťahu. V danej veci zmluvná pokuta tak, ako je dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 23.12.2006, je podľa názoru okresného súdu neprimeranou sankciou, a to vzhľadom na viaceré aspekty:

Pri uzatváraní zmluvy bol prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, ktorá skutočnosť sama osebe vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy - spotrebiteľa. Z časového hľadiska ďalej predávajúci vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny poskytnutých služieb odporcom dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu služieb hneď v prvý mesiac po uzavretí zmluvy. Taktiež nie je bez významu výška ceny služieb, ktoré spotrebiteľ nezaplatí (či nezaplatí cenu dojednaného mesačného poplatku alebo len jeho časť, alebo niekoľkonásobne vyššiu sumu). Ďalším aspektom je výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy. V zmluve v spojení s dodatkom zo dňa 23.12.2006 predstavuje výška minimálneho mesačného zmluvného dobitia sumu 300,- Sk /9,95 €, čo pri dobe viazanosti 24 mesiacov predstavuje celkom sumu 238,80 € (24 mesiacov x 9,95 €). Zmluvná pokuta bola pritom dojednaná na sumu 7 500,- Sk/ 248,95 €, čo predstavuje takmer 100 % z hodnoty služieb zvoleného účastníckeho programu.

Okresný súd ďalej uviedol, že v danej veci navrhovateľ dokonca ani neuviedol a nepreukázal, kedy a akým konkrétnym konaním odporca ako spotrebiteľ mal porušiť zmluvu o pripojení v znení dodatku zo dňa 23.12.2006 takým spôsobom, že to zakladá nárok navrhovateľa na uplatnenie zmluvnej pokuty. Súdna kontrola spotrebiteľských zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl o zmluvnej pokute. Za rozhodujúce okresný súd považoval to, že zmluvná podmienka v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, týkajúca sa zmluvnej pokuty, je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa bez ohľadu na vôľu a správanie zmluvných strán. Na základe uvedených okolností okresný súd v zmysle §

153 ods. 4 O.s.p. vyhlásil uvedenú zmluvnú podmienku za neprijateľnú a za absolútne neplatnú, z ktorej navrhovateľovi nevyplýva právo na plnenie. Preto okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému odporcovi vzniklo voči navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže si odporca trovy konania neuplatnil a v konaní mu žiadne trovy preukázateľne nevznikli, okresný súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V dôvodoch odvolania poukázal na znenie ustanovení § 205 ods. 2 písm. b), c), d), f) O. s. p., § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd sa nevyporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý odporca získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb počas 24 mesiacov. V uvedenom videl navrhovateľ porušenie jeho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustálenej judikatúry EŠLP. Podľa názoru navrhovateľa aplikáciou argumentov okresného súdu možno dôjsť až k záveru, že dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zo strany spotrebiteľa je dojednaním absolútne neplatným v súvislosti s čím poukázal aj na časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013, č. k. 9Co/31/2012-157. Ďalej podľa názoru navrhovateľa navrhovateľ nemá možnosť zabezpečiť plnenie záväzkov zo strany odporcu inak, ako dojednaním zmluvnej pokuty, ktorá má zároveň aj povahu paušalizovanej náhrady škody, kedy navrhovateľ nemusí preukazovať, že mu škoda vznikla a v akej výške. Výšku zmluvnej pokuty je potrebné posudzovať vo vzťahu k rozdielu štandardnej a akciovej ceny mobilného telefónu, ako i k hodnote benefitu, ktorý žalovaný dostal. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd poskytuje predmetným rozsudkom ústavne nekonformný výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, zasahujúci do zásady zmluvnej voľnosti, na ktorej je postavené súkromné právo a navrhovateľovi znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti z dôvodu absolútneho zákazu zabezpečovať plnenie povinností odporcu v postavení spotrebiteľa, pričom uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniklo až porušením primárnej povinnosti odporcu zaplatiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas. Preto dojednanie zmluvnej pokuty nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa názoru navrhovateľa zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná s poukazom na to, že odporca si mal možnosť vybrať druh mobilného telefónu a benefit služby. Navrhovateľ ďalej namietal správnosť záveru okresného súdu o neunesení dôkazného bremena navrhovateľom v otázke porušenia povinnosti zo strany odporcu. Navrhovateľ v návrhu a v následnom vyjadrení riadne špecifikoval povinnosť, ktorú odporca porušil tým, že nespĺnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho bolo odporcovi odpojené koncové zariadenie. Navrhovateľ má za to, že predložením faktúry preukázal uplatnenie si zmluvnej pokuty a riadne tvrdil dôvodnosť nároku na jej zaplatenie aj s poukazom na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, v zmysle ktorej na nikom nemožno žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. S poukazom na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013, č. k. 9Co/31/2012-157, navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu, tak že návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazal odporcu k náhrade trov konania.

Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V dôvodoch odvolania poukázal na znenie ustanovení § 205 ods. 2 písm. b), c), d), f) O. s. p., § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd sa nevyporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia a jednak benefit, ktorý odporca získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb počas 24 mesiacov. V uvedenom videl navrhovateľ porušenie jeho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustálenej judikatúry EŠLP. Podľa názoru navrhovateľa aplikáciou argumentov okresného súdu možno dôjsť až k záveru, že dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zo strany spotrebiteľa je dojednaním absolútne neplatným v súvislosti s čím poukázal aj na časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013, č. k. 9Co/31/2012-157. Ďalej podľa názoru navrhovateľa navrhovateľ nemá možnosť zabezpečiť plnenie záväzkov zo strany odporcu inak, ako dojednaním zmluvnej pokuty, ktorá má zároveň aj povahu paušalizovanej náhrady škody, kedy navrhovateľ nemusí preukazovať, že mu škoda vznikla a v akej výške. Výšku zmluvnej pokuty je potrebné posudzovať vo vzťahu k rozdielu štandardnej a akciovej

ceny mobilného telefónu, ako i k hodnote benefitu, ktorý žalovaný dostal. Podľa názoru navrhovateľa okresný súd poskytuje predmetným rozsudkom ústavne nekonformný výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, zasahujúci do zásady zmluvnej voľnosti, na ktorej je postavené súkromné právo a navrhovateľovi znemožňuje výkon podnikateľskej činnosti z dôvodu absolútneho zákazu zabezpečovať plnenie povinností odporcu v postavení spotrebiteľa, pričom uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniklo až porušením primárnej povinnosti odporcu zaplatiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas. Preto dojednanie zmluvnej pokuty nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa názoru navrhovateľa zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná s poukazom na to, že odporca si mal možnosť vybrať druh mobilného telefónu a benefit služby. V podobnom zmysle sa vyjadril aj Krajský súd v Žiline v uznesení, sp. zn. 8Co/385/2011, pričom navrhovateľ poukázal na časť odôvodnenia uvedeného uznesenia. Navrhovateľ sa ďalej v odvolaní vyjadril k tvrdeniam okresného súdu o vyhlásení zmluvných podmienok (bod 2 posledná veta Dodatku k Zmluve o pripojení spol. T-Mobile a bod 4 prvá veta Dodatku) za neprijateľné rozsudkami iných všeobecných súdov. Navrhovateľ ďalej namietal správnosť záveru okresného súdu o neunesení dôkazného bremena navrhovateľom v otázke porušenia povinnosti zo strany odporcu. Navrhovateľ v návrhu a v následnom vyjadrení riadne špecifikoval povinnosť, ktorú odporca porušil tým, že nespĺnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho bolo odporcovi odpojené koncové zariadenie. Navrhovateľ má za to, že predložením faktúry preukázal uplatnenie si zmluvnej pokuty a riadne tvrdil dôvodnosť nároku na jej zaplatenie aj s poukazom na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, v zmysle ktorej na nikom nemožno žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. S poukazom na závery rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013, č. k. 9Co/31/2012-157, navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok okresného súdu, tak že návrhu v celom rozsahu vyhovie a zaviazal odporcu k náhrade trov konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Na základe preskúmania správnosti rozsudku okresného súdu v rozsahu a z dôvodov odvolania, ktorými je odvolací súd viazaný podľa § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení napadnutého rozsudku a podľa § 219 ods. 2 O. s. p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

V súvislosti s obsahom odvolania odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru sa okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku riadne vyporiadal so všetkými rozhodnými otázkami, významnými pre rozhodnutie vo veci samej. Jeho úvahy o neprijateľnosti a neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute je v úplnom súlade s ustanovením § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení a jej dodatku (k 23.12.2006), ktoré ustanovenie síce neobsahovalo súčasnú úpravu individuálneho dojednania, ako je to uvedené v ustanovení § 53 ods. 2, 3 občianskeho zákonníka v platnom znení, avšak s poukazom na právnu úpravu príkladného výpočtu neprijateľných podmienok a nezávisle s poukazom aj na ustanovenie § 879j Občianskeho zákonníka odvolací súd považoval vyššie uvedené skutkové a právne závery okresného súdu za správne a v súlade so zákonom.

Odvolací súd považuje za potrebné tiež zdôrazniť, že považuje za správny záver okresného súdu o neunesení dôkazného bremena navrhovateľom preukázať konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti odporcu. Okresný súd správne dospel k záveru, že tvrdenie navrhovateľa v návrhu o nedodržaní zmluvne určených povinností odporcu je nejasné a nekonkrétne v tom smere, aby bolo možné posúdiť, aké konkrétne konanie odporcu v konkrétnom čase a mieste naplnilo skutkovú podstatu porušenia niektorej zo zmluvných povinností odporcu.

Odvolací súd nepovažoval za správny záver navrhovateľa, podľa ktorého by v zmysle výkladu okresného súdu nebolo možné dohodnúť žiadnu zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, ktoré nezakazuje dohodu aj o zmluvnej pokute. Musí však ísť o individuálne dojednanie, kedy spotrebiteľ robí právny úkon so znalosťou jeho následkov a s vedomím, že dojednanie o zmluvnej pokute nie je podstatnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy, ktorú skutočnosť musí jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať dodávateľ (viď aj § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Okresný súd dospel k správne mu záveru, podľa ktorého zo zmlúv nepochybne vyplýva, že ide o formulárové zmluvy, ktoré musel spotrebiteľ buď v celosti prijať alebo v celosti odmietnuť bez toho, aby svojim individuálnym konaním mohol ovplyvniť obsah formulárovej dohody v časti o zmluvnej pokute. Poukaz navrhovateľa na to, že klient mohol ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty výberom služby, doby viazanosti a výberom mobilného telefónu, odvolací súd nepovažoval za skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné dospieť k záveru o individuálnom spôsobe dojednaní zmluvnej podmienky (zmluvnej pokuty), nakoľko záver navrhovateľa o individuálnom dojednaní je odvodzovaný od druhu poskytnutej služby a nie od možnosti každého jednotlivého záujemcu viesť individuálne rokovania s poskytovateľom služby nielen o konkrétnych dôvodoch a konkrétnej výške zmluvnej pokuty, ale aj o potrebe jej dojednaní. Na základe uvedeného odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu dospel k záveru, že ustanovenia o zmluvnej pokute v zmluve o pripojení boli v prejednávacom prípade odporcovi nanútené, teda neboli individuálne dojednané v zmysle § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Preto odvolací súd nepovažoval za dôvodné poukazy navrhovateľa v odvolaní na zmluvnú politiku jeho právneho predchodcu v otázke zmluvných pokút voči spotrebiteľom, ktorý mali záujem o ponúkané akcie.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani argumentáciu navrhovateľa, podľa ktorej posúdenie veci okresným súdom popiera zmluvnú voľnosť účastníkov v zmluvnom vzťahu. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluvná voľnosť nie je absolútna, ale jej rámec upravuje zákon. Preto aj zmluvná voľnosť musí byť v súlade so zákonom, v zmysle ktorého princípu postupoval okresný súd pri posudzovaní prejednávanej veci.

Odvolací súd považuje za potrebné tiež zdôrazniť, že neprijateľnosť zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka bola sankcionovaná ich absolútnou neplatnosťou od samého počiatku aj v čase uzavretia zmluvy o pripojení (viď. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu neprichádza do úvahy ani možnosť aplikácie moderačného práva na zmluvnú pokutu podľa § 545a Občianskeho zákonníka, keďže na absolútne neplatný úkon sa hľadá ako na nulitný, neexistujúci a nevyvolávajúci žiadne právne účinky. Keďže okresný súd dospel k správne mu záveru o absolútnej neplatnosti dojednaní medzi účastníkmi o zmluvnej pokute, nemohlo vôbec vzniknúť navrhovateľovi právo na zmluvnú pokutu a preto nie je čo moderovať.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval v odvolaní na inú súdnu prax, prezentovanú konkrétnymi rozhodnutiami iných všeobecných súdov, odvolací súd považuje za potrebné dodať, že s poukazom na vyššie uvedené sa nestotožňuje s názormi iných súdov, pokiaľ sa odlišujú od vyššie uvedených záverov, z dôvodu nedostatočného odčlenenia posudzovania samotnej otázky neprijateľnosti zmluvných dojednaní v spotrebiteľských vzťahoch a následku podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (absolútna neplatnosť) od následných skutkových okolností prípadov, ktoré mali viesť k vyvolaniu súdnych sporov, skončených rozsudkami všeobecných súdov, na ktoré poukázal navrhovateľ v odvolaní.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s dôvodnosťou tvrdenia navrhovateľa o porušení jeho práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže toto právo nespočíva v odôvodnení súdneho rozhodnutia podľa predstáv účastníka súdneho konania, ale spočíva v riadnom vypořiadaní sa súdu s rozhodnými skutočnosťami a okolnosťami prípadu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v prejednávacom prípade s poukazom na vyššie uvedené splnil svoju povinnosť riadne odôvodniť rozsudok v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. S poukazom na uvedené bol odporca v odvolacom konaní nepochybne úspešný. Keďže odporca si neuplatnil nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní, odvolací súd mu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné .